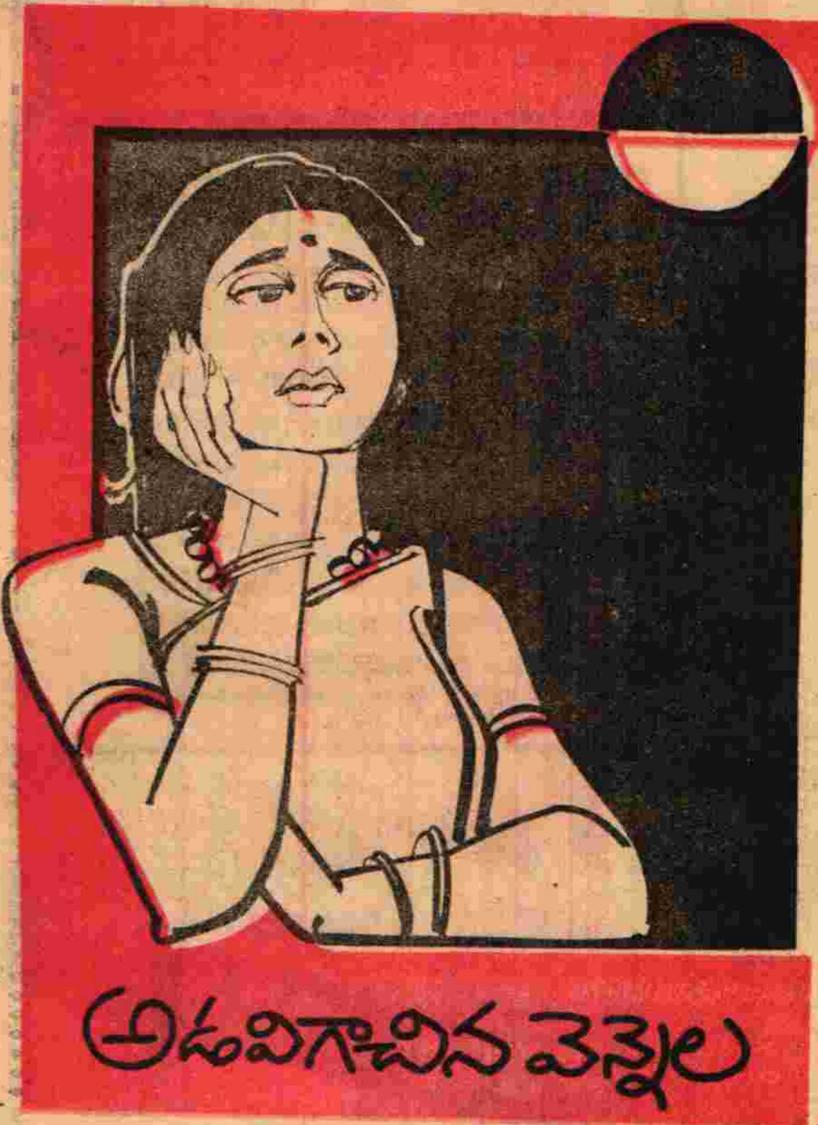


పద్మమిదేశ్యకే గిరిజ బుర్రనిండా ఆదర్శాలు, ఆలోచనలు పేరుకు పోవటానికి ఆమె అభినాస రచయిత్రి శాంతాదేవి శారవరాలు.

శాంతాదేవి ఎన్నో నవలలు, కథలు వ్రాసినా—అన్నిల్లోనూ ప్రధానంగా కనిపించే ఇతివృత్తం స్త్రీ పక్షపాతం. చెప్పే విషయం ఒకటి అయినా, చెప్పే విధానంలో ఆమెకు ఒక ప్రత్యేకత ఉంది. హృదయాలను పట్టివేసే ఆ శైలి ఆమెను ప్రముఖ రచయిత్రిని చేసింది.

అయితే, శాంతాదేవి రాసు రాజారామ్ మోహన్ రాయ్, వీరేశలింగం పంతులు, శరత్ చాటు, చలం ప్రభృతుల వారసురాలి ననుకొంటుంది. సంస్కృత సని మెప్పుకొంటూ ఉంటుంది. ఒక ప్రముఖ పత్రికలో వారం వారం ఆమె సాతకుం ప్రశ్నలకు ఇచ్చే సమాధానాలు అందుకు సాధనాలు.



-కప్పగంతుల మల్లికార్జున రావు

గిరిజ శాంతాదేవికి వారసురాలు కావాలనుకొంది. ఆమె సర్దుతిలో, శైలిలో చేసిన రచనలు కాస్తా తిరిగి రావటంతో నిరాశ చెందింది. తన ఆలోచనల్ని ఏదో రూపంలో వ్యక్తం చేయనిదే ఆమెకు నిద్రపట్టలేదు. అందుచేత ఆమె ఉత్తరాల రచయిత్రి అయింది. ఒకటి రెండు ఉత్తరాలు కాలేజీలో స్నేహితురాళ్ళు సాగడటంతో తను ఒక మహారచయిత్రి అయినట్టే సాంగిపోయింది. ఇప్పుడు ఆమె వ్రాసిన ఉత్తరం ఏదో పత్రికలో వారానికి ఒకటన్నా ప్రచురింపబడవలసిందే!

అప్పుడప్పుడూ శాంతాదేవి సమాధానా లిచ్చే శీర్షికకు గిరిజ ప్రశ్నలు పంపినా, ఇప్పుడు ఆమె అది తన స్థాయికి తక్కువ అనుకొంటుంది. రేడియోలో, పత్రికల్లో వచ్చే తన ఉత్తరాల ద్వారా తను ఒక పెద్ద విమర్శకురాలయిపోయినట్లు భావిస్తూ ఉంటుంది దామె.

అలాంటి గిరిజకు ఒక పెద్ద సమస్య వచ్చిపడింది.

గిరిజ తండ్రి రామ్మూర్తి కాస్తంత పాతకాలం మనిషి. ఉన్నంతలో సంసారాన్ని గుట్టుగా ఈడ్చుకుపోయే తత్వం. ముందు చూపులో గిరిజ పుట్టిన దగ్గరినుంచీ, ఆమె పెళ్ళికి కొంత డబ్బు కూడబెట్టాడు. ఇప్పటి కది దాదాపు పదివేలయింది. ఆ డబ్బుతో గిరిజకు పెళ్ళి చేయాలని సంకల్పించి సంబంధాలు చూడసాగాడు.

కట్నం ఇచ్చి భర్తను కొనుక్కోవటం గిరిజ ఆదర్శానికి విరుద్ధం. అలా డబ్బుకు అమ్ముడుపోయే మగవాడేం మగవాడు? ఇలాంటి ఆలోచనలు గిరిజ బుర్రలో ఎన్నో!

“ఇచ్చేవాళ్ళం మేము. పుచ్చుకొనే వారు వాళ్ళు. మధ్య నీ కెండుకన్నా ఇదంతా?”

“నీకేమన్నా పిచ్చా ఏమిటే? కట్నాలు ఇవ్వకుండా పెళ్ళికోడుకులు వస్తారా?”

తలిదండ్రుల పోరు భరించలేక గిరిజ స్వయంగా అలాంటివాడిని పత్రికలో వెతికి పట్టుకొంది. ఉత్తరాల ద్వారా ఆదర్శాలు తెలుసుకొని ప్రేమించి పారేసింది.

పెళ్ళి చూపు లయ్యాయి. పెళ్ళికోడుకు తండ్రి కూడా కట్నాలు తీసుకోమని చెప్పాడు. గిరిజ ప్రయోజకత్వానికి అలా సంతోషిస్తూ ఉండగా, పెళ్ళికోడుకు తల్లి లాంఛనాల విషయం ఎత్తింది. తీరా వాళ్ళడిగిన లాంఛనాల శరీరు లెక్కవేస్తే గిరిజ పెళ్ళికి కూడబెట్టిన పదివేలా చాలేలా కనిపించ లేదు.

గిరిజ పెళ్ళికోడుకు వెళ్ళు చూచింది. అతను ముందు నవ్వాడు. గిరిజ కళ్ళలో కోపాన్ని కనిపెట్టి తలవంచుకొన్నాడు. గిరిజకు అనవ్వా మేసింది. ‘చీ! మోసగాడు, బానిస!’ అనుకొంది.

మొత్తంమీద ఇరుపక్కల పెద్దవాళ్ళు, లాంఛనాల బేరల్ని అంగీకార యోగ్యంగా ముగించారు.

“అమ్మా! కుర్రవాడు బాగున్నాడు. ఉద్యోగం చేసుకొంటున్నాడు. ఆమె లాంఛనాలన్నా ఇవ్వకపోతే ఏం బాగుంటుంది? అసవరపు గొడవలకి పెట్టక పెళ్ళి చేసుకొని ఒక ఇంటిదానివి కా. మాకు ఒక భారం తీరుతుంది.”

గిరిజకు అతను నవ్వాడు. పెళ్ళి చేసుకోవాలని కోరికగానూ ఉంది. అయితే తను కట్నాలకు వ్యతిరేకంగా ఏదో వంకతో ఎన్నో ఉత్తరాలు వ్రాసింది. అవి పత్రికల్లో ప్రచురింపబడి ఉన్నాయి. కట్నం ఇచ్చి పెళ్ళి చేసుకొంటే రేపు స్నేహితురాళ్ళు నవ్వరా?

ఎటూ పాలుపోక, గిరిజ తన స్థితిని వివరిస్తూ, తన అభినాస రచయిత్రి శాంతాదేవిని సలహా కోరుతూ ఉత్తరం వ్రాసింది. ఆమె సలహా ప్రకారం సదవటానికి నిశ్చయించుకొంది.

పత్రిక ఆపీసునుంచి వచ్చిన ఉత్తరాల గుట్టును చూచి నవ్వుకొంది శాంతాదేవి. తన శీర్షికకు ఉన్నది ఒక్కపేజీ. వచ్చే ఉత్తరాల సంఖ్య వారం వారం పెరిగిపోతూంది. ‘దేశంలో అజ్ఞానుల సంఖ్య పెరిగిపోతున్న దనటానికి ఇంతకన్నా నిదర్శనం ఏం కావాలి?’

“ఒరేయ్ బుణ్ణి!” అని పిలవటమే తడవుగా బుణ్ణి పరుగెత్తుకొంటూ వచ్చింది. బుణ్ణి శాంతాదేవి పెంపుడు కుక్క. అలవాటుగా గుట్ట ఉత్తరాలలో నుంచి పది ఉత్తరాలను నోటిలో తీసి శాంతాదేవికి అందించింది. మిగిలినవి బాయిలర్ దగ్గరికి చేర్చింది.

మొదటి ఉత్తరం చదవటానికి తెగించి ఉలిక్కిపడింది శాంతాదేవి. ఒక మినీ కథకు మించి ఉంది అది. పేరు చూచింది గిరిజ!

గిరిజ పేరు శాంతాదేవికి గుర్తు ఉంది. పూర్వం ఆమె ఉత్తరాలకు కొన్నింటికి జవాబిచ్చింది. ఈమధ్య ఆమె వ్రాస్తున్న ఉత్తరాలూ చూస్తూంది. అందుచేత ఆమె ఉత్తరాన్ని ఆసాంతం తీరిక చేసుకొని చదవక తప్పలేదు.

ఒకరి రచనలమీద ఉత్తరం ద్వారా పూటైన అభిప్రాయాలూ వెలిబుచ్చే గిరిజ కనిపించలేదు ఆ ఉత్తరంలో. పెళ్ళి కావలసిన ఒక ఆడపిల్ల కనిపించింది. ‘పిచ్చి పిచ్చి ఆలోచనలకు పోక నిశ్చేపంగా పెళ్ళి చేసుకొని సుఖపడు, చిట్టి!’ అని సమాధానం వ్రాయబోయి లగింది. లోకరీతి తెలిసిన అనుభవజ్ఞు రాలైన ఒక స్త్రీ మంక యువతికిచ్చే సమాధానం అది. కానీ, తను రచయిత్రి!

సమాజ సంస్కరణకు, స్త్రీ జనోద్ధరణకు కంకణం కట్టుకొన్న రచయిత్రి మామూలు స్త్రీలా సమాధానం ఇస్తే తన ఇమేజ్ ఏంకాను?

“చదువుకొంటున్నావు. ఆలోచించే శక్తి ఉంది. రేపు ఉద్యోగం చేసుకొంటే ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యం వస్తుంది. కట్నం ఇచ్చి అల్లుణ్ణి కొనుక్కోనే బదులు, ఆ డబ్బు మీ నాన్ననుంచి పుచ్చుకొని వాయిగా ఫిర్యాద్ డిపాజిట్లో వేసుకో. నీలాంటి యువతులలోలాగా ఇప్పుడిప్పుడే యువకుల్లో సామాజిక చైతన్యం వస్తోంది. నీ మనసుకు నచ్చినవాడు, నీ ఆదర్శాలను మెచ్చేవాడు ఎప్పుడో దొరక్కపోడు. నీలాంటి వర్తమాన రచయిత్రులు కూడా ఇలా మార్కెట్లో పశువులాగా మొగుళ్ళను కొనుక్కోవటం మొదలుపెడితే మార్పు ఎప్పుటికి వచ్చేను?” ఇలా సమాధానం వ్రాసేముందు శాంతాదేవి మనసు చాలా సేపు మధనపడింది.

మార్కెట్లో పదిమందిని చూచే యువకులకు ఒక సాధారణ యువతి నచ్చటమే, ఆకాశ కుసుమాన్ని సిగ్గో దోపుకొన్నంత సంబరం. ఇక కట్నాల చేరాలి కూడా కుదరటం అంటే సూర్యమండలం చేరుకొన్నట్లే! అలాంటి స్త్రీతో, అన్నీ కుదిరిపోయిన వివాహాన్ని, గిరిజ సంసార సుఖాన్ని తాను చేజేతులా కాకుండా చేయడంలేదుకదా? తప్పేముంది? ఆదర్శాల చేతిలో బంది తాను! వాసి, అసలు జవాబివ్వకపోతే? గిరిజ వూరుకోదే!

ప్రతికత్ శాంతాదేవి ఇచ్చిన సలహా చదివి నీరసించిపోయింది గిరిజ. ఒక క్షణం మనసును నిరాశా నిస్పృహలు ఆవరించాయి. అంతలోనే ఆ సమాధానం ఇచ్చిన ప్రేరణతో ఆదర్శపు ముసుగును ధరించింది. పెళ్ళి చేసుకోవని ప్రకటించింది. ఎప్పటికైనా కట్న కానుకాదులను ఆశించకుండా, కేవలం తనను, తన ఆదర్శాలను, ప్రతిభను గుర్తించిన వాడినే వివాహం చేసుకొంటానని కూడా ప్రకటించింది.

స్నేహితురాలు ఆమె ఆచరణకీర్త్యాన్ని ఆకాశానికి ఎత్తేశారు. అలా అంతా పొగుడుతూంటే ఆమె విడిగింది. తన అనుభవాన్ని ఒక వ్యాసరూపంలో వ్రాసింది. అది ఒక ప్రతికత్ ప్రచురింపబడి చాలామంది ప్రశంసల పండుకొంది.

డ్రీగీ చదువు అయిపోయింది. తన ఆదర్శాలను మెచ్చి తనను పెళ్ళి చేసుకోనే యువకుడికోసం గిరిజ అన్వేషిస్తోంది. ఆదర్శాలను అంతా మెచ్చుకొంటారు. తనలో పరిచయాలు పెంచుకొంటారు. కానీ, పెళ్ళి అనేసరికి పిచ్చిదాన్ని చూచినట్లు చూచి వెళ్ళిపోతారు. శాంతాదేవి చెప్పిన యువకులు ఎక్కడ ఉన్నారు? ఎక్కడ కనబడరేం!

గిరిజ ధోరణితో విసిగిపోయిన తండ్రి, సంబంధాలు చూడటం మానుకొన్నాడు. ఆమె వివాహానికి కూడబెట్టిన డబ్బు కుటుంబ అవసరానికి వాడుకొన్నాడు.

ఈలోగా గిరిజ ఉద్యోగం సంపాదించింది. గుమాస్తా అయితేనేం కాక— ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యం వచ్చింది!

“అమ్మాయీ! నువ్వు ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించుకొన్నావు. సంతోషం. నీ డబ్బు నాకు కానీ ఇవ్వవద్దు. బాంకులో వేసుకో. నీలాంటివైనా పెళ్ళి చేసుకోవాంతుకంటే ఉపయోగిస్తుంది. ఆనాడుమాత్రం వన్ను డబ్బు అడగవద్దు.”

తండ్రి మాటలకు నచ్చుకొంది గిరిజ. తను కట్నం ఇచ్చి పెళ్ళి చేసుకోవటమా? నానెన్నో!

రోజులు గడుస్తూంటే వయసు పైబడసాగింది. కోరికలు చంపుకుని తినసాగాయి. ఎక్కడ చూసినా జంటలు! వారి మొహాల్లో సంతోషం!

వరాహేంద్ర తనే చేసుకోసాగింది. ఆఫీసులో తోటి గుమాస్తాలకు చాలా మందికి పెళ్ళి అయింది. పెళ్ళికాని వారిని కదిలిస్తే కులాలను గురించి మాట్లాడతారు. కట్న కానుకలు అడుగుతారు.

ప్రసిద్ధ రచయితలకు ఉత్తరాలు వ్రాసింది. వారి వివరాలు తెలుసుకొంది.

రచనల్నిబట్టి ఆమె యువకు అనుకొన్న వాళ్ళందరికీ పెళ్ళిళ్ళయ్యాయి. పెళ్ళికాని రచయితల్లో కొంతమంది అలవాట్లు ఆమెకు నచ్చలేదు. కొందరి రూపాలు నచ్చలేదు. అవి ఎలాగో ఒకలాగ సరిపెచ్చుకొందామని నిర్ణయించుకొని అసలు విషయాన్ని కదిపితే, అంతా ఆమెను హేళన చేశారు. ఆమె కథ

భాగ్యలక్ష్మి

వనకవర్షం కురిపిస్తుంది

మొత్తము బహుమతుల విలువ:

రూ. 9,90,000

బహుమతుల మొత్తము : 33,351

3 సీసీలులకు చేర్చి:

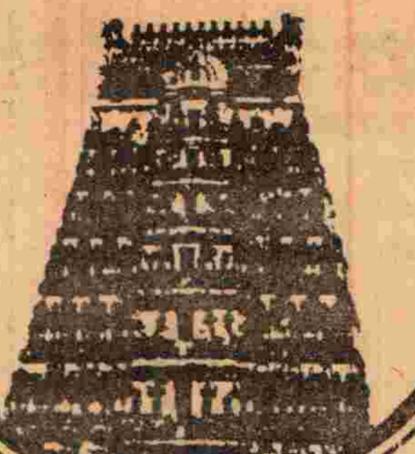
3 మొదటి బహుమతులు	రూ. 1,00,000/-	ఒక్కొక్కటి
6 రెండవ బహుమతులు	రూ. 20,000/-	ఒక్కొక్కటి
12 మూడవ బహుమతులు	రూ. 5,000/-	ఒక్కొక్కటి
30 నాల్గవ బహుమతులు	రూ. 1,000/-	ఒక్కొక్కటి
300 ఐదవ బహుమతులు	రూ. 100/-	ఒక్కొక్కటి
3000 ఆరవ బహుమతులు	రూ. 50/-	ఒక్కొక్కటి
30,000 ఏడవ బహుమతులు	రూ. 10/-	ఒక్కొక్కటి

ఫలిత 100 టికెట్లకు 1 బహుమతి

ఎడవడ్రా:

12-3-81

తిరుపతిలో



ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ లాటరీ

టికెట్ ఖరీదు రు 1/-

త్యరపడండి! నేడే మీ టికెట్ కానండి

బహుమతులు ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వముచే గ్యారంటీ చేయబడినవి.

ప్రముఖ: ఆంధ్ర ప్రదేశ్ స్టేట్ లాటరీస్ అండ్ ట్రేడింగ్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా
6-10-174, చిత్రమూర్తి రోడ్, హైదరాబాద్-500 004

డైరెక్టరు, స్టేట్ సేవింగ్స్ అండ్ స్టేట్ లాటరీస్ అండ్ ప్రోచుర్ చేజింపు బడినది.

విని ఎవరూ సానుభూతి అయినా చూపలేదు.

“అమ్మా! ఉత్తరాల రచయిత్రు లందరినీ పెళ్ళిళ్ళు చేసుకొంటే మేము గోపికా కృష్ణలమయి చస్తాం. పెళ్ళి సంగతి మినహా మరేదైనా మాట్లాడు.”

కాలం గడిచేకొద్దీ తన కనలు పెళ్ళికాదేమోనన్న భయం పట్టుకొంది గిరిజకు. ఎవరినో ఒకరిని, ఎలాగో ఒకలాగ పెళ్ళి చేసుకోవాలన్న ఆరాటం పెరిగింది. వెనక కాదని తిరస్కరించిన అతనికి జాలు వ్రాసింది కూడా. అతనికి పెళ్ళి అయింది. కుటుంబ నియంత్రణాన్ని కూడా ఆమలు జరిపాడు. శాంతాదేవి ఇచ్చిన సలహాపై కోపం వచ్చింది!

అలా ఉండగా గిరిజ పనిచేసే ఆఫీసుకు కొత్త ఆఫీసురు వచ్చాడు. అతడిని చూడగానే, శాంతాదేవి ఎప్పుడో ఒకప్పుడు తనకు దొరుకుతాడన్న యువకుడు అతడేనని అనిపించింది గిరిజకు. అతని పేరు ప్రేమ్చంద్.

ప్రేమ్చంద్ ఆఫీసురైనా, అభ్యుదయ భావాల ఉన్నవాడు. తన క్రింది వాళ్ళతో కలుపుగోలుగా ఉండి సరదాగా మాట్లాడుతాడు. అనవసరపు డాంబికాలు లేవు.

అతని మాటలు విన్నాక అతను తన ఆదర్శాలకు దగ్గరగా ఉన్నాడని భావించింది గిరిజ. సరిచయం పెంచుకొంది. తప్పిపోయిన తన పెళ్ళి కథ కూడా చెప్పింది. శాంతాదేవి సలహాపైన తను పెళ్ళికాదన్నానని మాత్రం చెప్పలేదు.

“గుడ్! అభ్యుదయ పంథలో నడిచే ఆడపిల్లలంటే నా కిష్టం. మీ తెగింపుకు నా జోహారు.”

ప్రేమ్చంద్ తనను పెళ్ళి చేసుకొన్నట్టే నంతోపించింది గిరిజ. తన ఉత్తరాల రచనల పైలు ఇచ్చింది. ‘మీ అభిప్రాయాలు చాలా ఘాటుగా ఉన్నాయండీ’ అన్నాడు చదివి.

ఇవన్నీ చదివి, తన కథ తెలుసుకొని, అతడే పెళ్ళి చేసుకోవటానికి ముందుకు వస్తాడని ఆశించింది. అత నా పని చేయకపోవటంతో తనే దైర్యం చేసి అడగటానికి నిశ్చయించుకొంది. అందుకు ముహూర్తం కూడా నిర్ణయించింది...

“మీరు నా పెళ్ళికి తప్పక రావాలి. అక్కడ మీ కో గొప్ప వ్యక్తిని సరిచయం చేస్తా” అన్నాడు ప్రేమ్చంద్ శుభలేఖ ఇస్తూ.

“మీ పెళ్ళా!” వాతాశురాలై అంది గిరిజ.

“ఏం అలా అయిపోయారు? పెళ్ళి ఈ ఊళ్ళోనే. కాబోయే అత్తగారి ఊరు ఇది కాకపోయినా, మీలాంటివారు రావాలన్న కోరికతో ఇక్కడ ఏర్పాటు చేస్తున్నారు. తప్పక వస్తారుగా?”

ప్రేమ్చంద్ పెళ్ళికి అందరితోపాటు వెళ్ళింది గిరిజ కూడా. అతను

చాలా కట్టుం తీసుకొంటున్నట్లు, మానుగాు పెద్ద ఆఫీసరిని అందరూ చెప్పుకోవటం విప్పది గిరిజ.

పెళ్ళి చాలా ఆర్యాటంగా జరిగింది. పెళ్ళికూతురికి బోలెడన్ని సగలు పెట్టారు తలిదండ్రులు. అల్లుడికి చాలా లాంచనాలు జరిపించారు.

“హల్లో గిరిజాదేవిగారూ! వచ్చారా? గుడ్! మీ కో గొప్ప వ్యక్తిని సరిచయం చేస్తానని చెప్పానుకదూ? రండి.” పెళ్ళి కార్యక్రమం ముగిశాక ప్రేమ్చంద్ స్వయంగా వచ్చి పలుకరించి గిరిజను లోపలికి తీసుకువెళ్ళాడు.

“అత్తయ్యగారూ! ఈమె మా ఆఫీసులో గుమాస్తా. ఘాట్నైన భావాలకల వ్యక్తి. సత్రికలకు ఉత్తరాలు వ్రాస్తూంటుంది. అవన్నీ చదవగానే నాకు మీరు గుర్తుకు వచ్చారు. పేరు గిరిజ! ఒక సాహసం చేసి, అంతా నిర్ణయమైన పెళ్ళిని కాదన్న అభ్యుదయ భావాలకల యువతి.”

గిరిజ ఆమెకు సమస్కరించింది. ఆమె నడివయసులో ఉన్న వ్యక్తి. పట్టు చీరే కట్టుకొంది. మొహాన రూపాయి వెడల్పున కుంకుమ బొట్టు. తలలో చామంతుల దండ. కాళ్ళకు ససుపు. పెద్ద ముత్యయిదువులూ ఉంది.

“రా, అమ్మా! ఫలహారం చేశావా? భోజనం చేసిపోవాలి” అంది లాంఛనంగా.

గిరిజ ప్రేమ్చంద్ వైపు చూసింది. గొప్ప వ్యక్తి అని అత్తగారిని సరిచయం చేస్తాడేం? ఈ పాతకాలం పెద్ద ముత్యయిదువులో ఏం గొప్ప ఉంది?

“ఈమె మా అత్తగారు. ప్రసిద్ధ రచయిత్రు—శాంతాదేవిగారు. మీరు మాట్లాడుకోండి” అంటూ ప్రేమ్చంద్ వెళ్ళిపోయాడు.

గిరిజ శాంతాదేవివైపు చూచింది. ఆ చూపులో శక్తికి మరొకరైతే మాడి మసి కావలసిందే!

కానీ, ప్రఖ్యాత రచయిత్రు శాంతాదేవి గిరిజ చూపును చూచి అదో విధంగా నవ్వింది. ఎదుటి వాళ్ళలోగల శక్తిని హరించే నవ్వు అది.

గిరిజ ఎన్నెన్నో అడగాలనుకొంది. కాని, ఏమీ మాట్లాడలేక, అసలు శాంతాదేవిముందు ఇక నిలవలేక, గిరుక్కున వెనక్కు తిరిగి బయటకి విసవిసా నడవసాగింది. అది చూచి ప్రేమ్చంద్ హడావుడిగా అత్తగారి వద్దకు వచ్చాడు.

“కంగారుపడకు, బాబూ! ఇతరుల రచనలమీద ఎరుపు గొంతుతో అభిప్రాయాలు ప్రకటించటం తప్ప, స్వంత విషయాలలో స్వంత ఆలోచనలు, నిర్ణయాలు లేని పిల్ల. ఎరుపు గొంతు ఎప్పటికైనా మూగపోక తప్పుతుందా? పాపం! స్వంత గొంతు అయినా లేని పిచ్చిపిల్ల! ఎలా బ్రతుకుతుందో? అడవిగాచిన వెన్నెల ఆ పిల్ల ఆదర్శాలు!”

అమాట లంటున్నప్పుడు ప్రపంచంలో జాలి, కరుణ—అంతా శాంతాదేవి కంచు కంఠంలోనే ప్రతిధ్వనించాయి. ★

శ్రీకవితా వారి నూతన ప్రచురణలు

ఆంధ్రుల అభిమాన రచయిత్రులు

డా॥కె.వి.కృష్ణకుమారి, శ్రీమతి విమలా రామం అపూర్వ రచనలు

మంచుపూలు-డా॥కె.వి.కృష్ణకుమారి 12-50 || కలకాలంనిలిచేది-శ్రీమతివిమలా రామం 10-50

ఊకేసారిమూడుభాషల్లోపెలువడి పాఠకులనుతృప్తిపొందించినపకీకనవల. (కుస్తానసంస్కారానికి వొస్తవస్తానసంస్కారానికి ఊకుసుతున్న అంతః సంఘర్షణో ఈనవల శ్రీమతి విమలా రామం అపూర్వస్వప్తి)

డాక్టర్ తులసీకృష్ణ - సంహాప్రసాద్ 9-00

(ఊనసుధ పత్రికలోఘోషియత అయినమేజీనవల)

మొకుకావలిసిన పుస్తకాల ధరలూ డా॥1-00 తగ్గించి M.O.చేసిన ఆరుపాయికి V.P.P.లోపంపగలము

శ్రీకవితా పబ్లికేషన్స్ * మ్యూజియం రోడ్డు, విజయవాడ-2